

Sygn. akt VIII Co 11/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku wierzyciela E. K.

z udziałem dłużnika M. J.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony

postanowił:

1) oddalić wniosek;

2) zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VIII Co 11/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2017 roku wierzyciel E. K., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, złożył wniosek o ponowne wydanie zamiast utraconego tytułu wykonawczego obejmującego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w sprawie VIII Nc 5972/11 wraz z klauzulą wykonalności. Jako uczestnika postępowania wskazano dłużnika M. J., a w uzasadnieniu wniosku wskazano, że tytuł wykonawczy zaginął w trakcie remontu w kancelarii pełnomocnika. **(wniosek k. 3)**

W odpowiedzi na wniosek dłużnik M. J., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania. Dłużnik podniósł, że oznaczony we wniosku nakaz zapłaty utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu, w konsekwencji nigdy nie został opatrzony klauzulą wykonalności. **(odpowiedź na wniosek k. 26)**

Na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2017 roku, po zapoznaniu się z treścią odpowiedzi na wniosek, pełnomocnik wierzyciela cofnął wniosek. Pełnomocnik dłużnika podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na wniosek. **(protokół rozprawy k. 31-32)**

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań podnieść należy, że wierzyciel na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2017 roku cofnął wniosek.

Wobec faktu, że cofnięcie wniosku przez wierzyciela nie było sprzeczne z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierzało również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd był zobligowany do umorzenia postępowania w sprawie. Omyłkowo nie orzeczono jednak o umorzeniu postępowania w sprawie, a o oddaleniu wniosku. Rozstrzygnięcie to byłoby zasadne merytorycznie – tytuł wykonawczy o którego ponowne wydanie wniósł wierzyciel, obejmujący nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nigdy nie został wydany, nakaz ten na skutek wniesienia przez M. J. sprzeciwu utracił bowiem moc, a tym samym wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego nie mógłby zostać uznany za zasadny, niewątpliwie również niedopuszczalna była jego modyfikacja – ale jedynie wówczas, gdyby wierzyciel nie cofnął wniosku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł prawidłowo w oparciu o przepis art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., uznając, że wierzyciel, jako strona przegrywająca, winien zwrócić dłużnikowi poniesione przez niego koszty postępowania (niezależnie o tego czy wniosek podlegałby oddaleniu, czy postępowanie w sprawie winno być umorzone – wniosek nie był zasadny, zatem wierzyciel musiał zostać uznany za przegrywającego sprawę). Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 120 zł (§ 8 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015, poz. 1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.